Quelle: https://manuscripta.at/?ID=1066
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

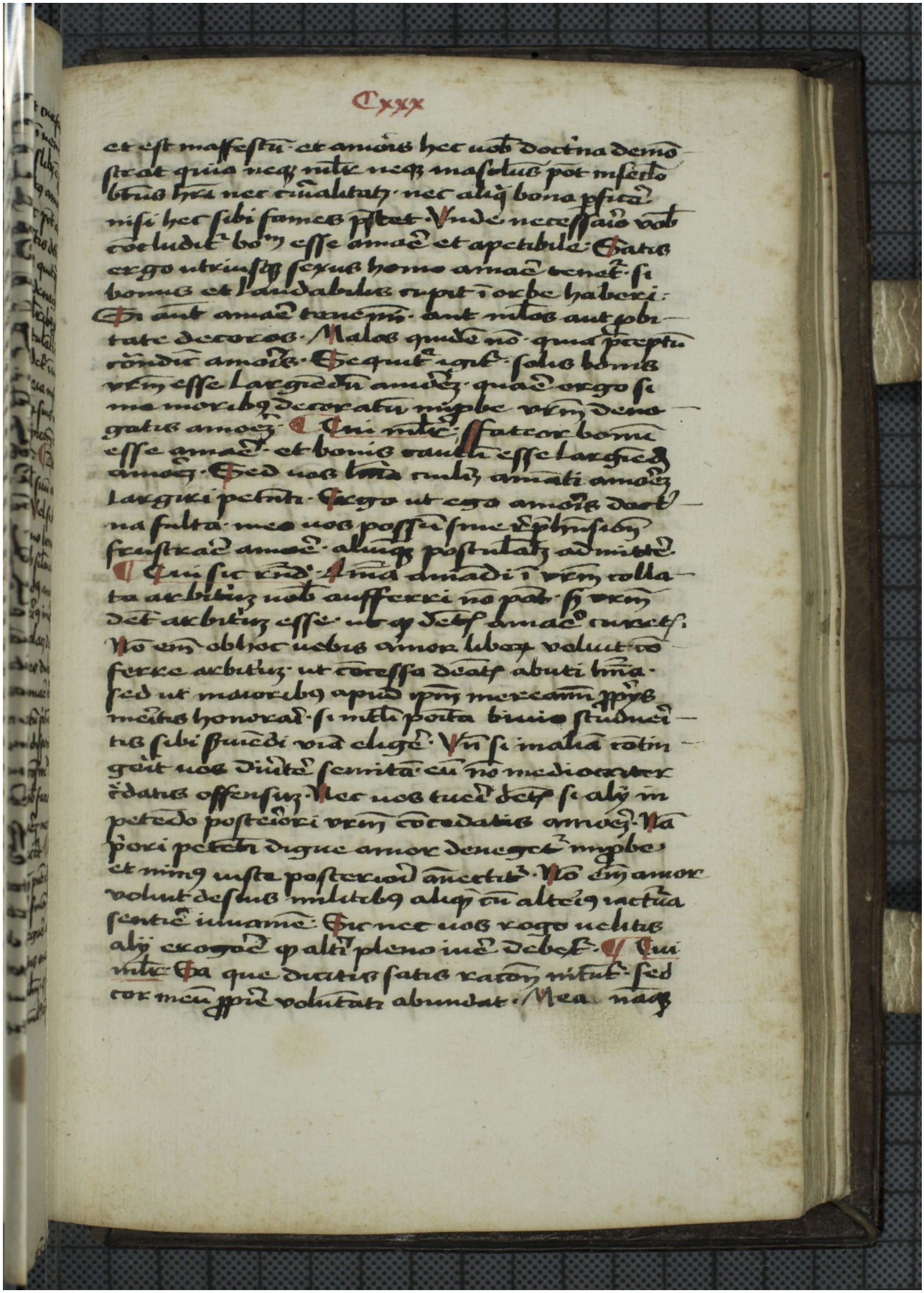

Cxxx

et est manifestu. et amoris hec nob doctrina demo
strat quia neq; ute neq; mansuetus poterit insesto
bius hrs nec cuualitatis nec alij bona pfitere
nisi her sibi fomes pstet. Vnde necessario nob
concludit bonu esse amabile et apetibile. Qatus
ergo utriusq; sexus homo amabile tenet. si
bonus et laudabilis erit i orbe haberi.
Si aut amabile tenemus. aut ute aut sobri
tate decoros. Malos quide no. quia preptu
rondur amoris. Sequitur igit. solus bonus
vrum esse largiendu amoris. quod ergo si
ne moribus decoratu mipse vrum dene
gatus amoris. Qui ute. fatetur bonu
esse amabile. et bonis cauti esse largiendu
amoris. Sed nos bona cuiq; amati amoris
largiri petimus. Sicqo ut ego amoris dotis
na fulta meo nos possu sine diffusio
fenestrad amabile. alunde postulatis admittere.
Qui sic ait. Si ma amandi i vrum collata
arbitrio nob auferri no pot. si vrum
det arbitrio esse. ut q; detis amabile cuiretis.
Vo enim obtior uebis amor libeq; volunt o
ferre arbitrio. ut concessa datis abuti bona.
sed ut maioribus apud ipsum mercaim ppis
meritis honorad. si mihi porta binio studuci
tis sibi fruendi vid eligere. Vn si mala rotin
geit nos diutu semita cu no mediocriter
idanis offensus. Ner nos tuend detis si alij im
petendo posteriori vrum concedatis amoris. Na
pori petenti digne amor deneget mipse
et minq iuste posteriori incertu. Vo enim amor
volunt desinis mlitibus aliq; cu alterius iactua
sentie inuame. Sic nec nos rogo uehitis
alij erogad q alti pleno iure debet. Qui
ute. Ea que ducatis satis ratio nitut. sed
cor meu ppri voluntati abundat. Mea naq;